

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ КОРАБЛЕБУДУВАННЯ
ІМЕНІ АДМІРАЛА МАКАРОВА
МИКОЛАЇВСЬКА ОБЛАСНА ДЕРЖАВНА АДМІНІСТРАЦІЯ
ПІВДЕННИЙ НАУКОВИЙ ЦЕНТР НАН УКРАЇНИ
ГОЛОВНЕ УПРАВЛІННЯ ДЕРЖАВНОЇ СЛУЖБИ З НАДЗВИЧАЙНИХ СИТУАЦІЙ УКРАЇНИ
У МИКОЛАЇВСЬКІЙ ОБЛАСТІ
ДП «ДОСЛІДНО-ПРОЕКТНИЙ ЦЕНТР КОРАБЛЕБУДУВАННЯ»
НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ОДЕСЬКА НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ»
ОДЕСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ МОРСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ХАРБІНСЬКИЙ ІНЖЕНЕРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ (КИТАЙ)
УНІВЕРСИТЕТ НАУКИ І ТЕХНОЛОГІЙ ЦЗЯНСУ (КИТАЙ)
ГДАНСЬКИЙ ПОЛІТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ (ПОЛЬЩА)
ЗАХІДНО-ПОМЕРАНСЬКИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ (ПОЛЬЩА)
КОШАЛІНСЬКИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ (ПОЛЬЩА)
БАТУМСЬКИЙ НАВЧАЛЬНО-НАВІГАЦІЙНИЙ УНІВЕРСИТЕТ (ГРУЗІЯ)
МОРСЬКЕ ІНЖЕНЕРНЕ БЮРО
АТ «ЗАВОД «ЕКВАТОР»
КОМПАНІЯ «АМІКО ГРУПП»
ДП «ДЕЛЬТА-ЛОЦМАН»
ТОВ "ЮСК СЕРВИС"
ТОВ «ЕВЕРІ»

ІННОВАЦІЇ В СУДНОБУДУВАННІ ТА ОКЕАНОТЕХНІЦІ

МАТЕРІАЛИ

X міжнародної науково-технічної конференції

Том 2.

26 – 28 вересня 2019 р.

*Національний університет кораблебудування
імені адмірала Макарова
просп. Героїв України, 9 м. Миколаїв*

УДК 001.895:629.5
И66

ОРГАНІЗАТОРИ

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ КОРАБЛЕБУДУВАННЯ
ІМЕНІ АДМІРАЛА МАКАРОВА
МИКОЛАЇВСЬКА ОБЛАСНА ДЕРЖАВНА АДМІНІСТРАЦІЯ
ПІВДЕННИЙ НАУКОВИЙ ЦЕНТР НАН УКРАЇНИ
ГОЛОВНЕ УПРАВЛІННЯ ДЕРЖАВНОЇ СЛУЖБИ З НАДЗВИЧАЙНИХ СИТУАЦІЙ УКРАЇНИ
У МИКОЛАЇВСЬКІЙ ОБЛАСТІ
ДП «ДОСЛІДНО-ПРОЕКТНИЙ ЦЕНТР КОРАБЛЕБУДУВАННЯ»
НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ОДЕСЬКА НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ»
ОДЕСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ МОРСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ХАРБІНСЬКИЙ ІНЖЕНЕРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ (КИТАЙ)
УНІВЕРСИТЕТ НАУКИ І ТЕХНОЛОГІЙ ЦЗЯНСУ (КИТАЙ)
ГДАНСЬКИЙ ПОЛІТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ (ПОЛЬЩА)
ЗАХІДНО-ПОМЕРАНСЬКИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ (ПОЛЬЩА)
КОШАЛІНСЬКИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ (ПОЛЬЩА)
БАТУМСЬКИЙ НАВЧАЛЬНО-НАВІГАЦІЙНИЙ УНІВЕРСИТЕТ (ГРУЗІЯ)
МОРСЬКЕ ІНЖЕНЕРНЕ БЮРО
АТ «ЗАВОД «ЕКВАТОР»
КОМПАНІЯ «АМІКО ГРУПП»
ДП «ДЕЛЬТА-ЛОЦМАН»
ТОВ "ЮСК СЕРВИС"
ТОВ «ЕВЕРІ»

**Матеріали публікуються за оригіналами, наданими авторами.
Претензії до організаторів не приймаються.**

Відповідальний за випуск:
Блінцов Володимир Степанович

И66 **Інновації** в судобудуванні та океанотехніці : Матеріали X Міжнародної науково-технічної конференції. у 2 томах. Т. 2. — Миколаїв : НУК, 2019. — 448 с.

ISBN 978-966-321-370-5

У збірнику наведені матеріали X Міжнародної науково-технічної конференції «Інновації в судобудуванні та океанотехніці». Збірник становить інтерес для наукових працівників, викладачів, інженерів та студентів.

УДК 001.895:629.5

ISBN 978-966-321-370-5

© Національний університет кораблебудування
імені адмірала Макарова, 2019

Мороз Н. С., Савина О. Ю.

Повышение безопасности труда на высокотехнологичных производствах Украины

Благодаря технологиям сегодня активно развиваются новые виды деятельности, многие из которых являются эффективными и высоко прибыльными. Однако, наиболее прибыльными, но одновременно и наиболее рискованными, есть высокие технологии. Благодаря анализу законодательства Украины в работе были приведены ряд обязательных требований к охране труда на высокотехнологичных предприятиях.

Ключевые слова: предприятие; охрана труда; законодательство; требования.

УДК 340.12

**СПРАВЕДЛИВІСТЬ ЯК ОСНОВНА СКЛАДОВА НОРМИ ПРАВА,
ЩОДО ДОТРИМАННЯ ОСНОВОПОЛОЖНИХ ПРАВ ЛЮДИНИ**

Патлайчук О.В., к.ф.н., доц., Тищенко Л.С. ст. гр. 5511м,

Національний університет кораблебудування імені адмірала Макарова

Україна, Миколаїв

volnistik@gmail.com, lidysika20.01.1997@gmail.com

Анотація. У статті проаналізовано проблему справедливості як правової цінності та основні засоби захисту основоположних прав людини, підкреслюється важливість закріплення справедливості у нормі права.

Ключові слова: справедливість, цінність, норма права, закон.

В основі норм права, прав і обов'язків людини і громадянина лежать цінності або ціннісні принципи. Слід зазначити, що цінності – це ті «атрибути» права, завдяки яким воно отримує свій сенс, і без них феномен права був би неможливий. Право виражається тим що його першоосною є справедливість, яка нормативно закріплена на державному рівні.

Питання щодо з'ясування цінностей права і справедливості є актуальним не одне століття. Воно цікавило ще мислителів античних часів, які почали формувати концепції щодо співвідношення справедливості та права. Дослідження даного питання висвітлено у працях таких науковців, як: Т. Андрусяк, П. Рабінович, Я. Бігун, С. Сливка, О. Скакун, П. Поліщук, С. Максимов, О. Дзьобань, О. Тарасишина, О. Грищук та ін.

Отже, метою даної статті є комплексне дослідження справедливості як правової цінності, за допомогою якої закріплюються і додержуються основоположні права людини.

Сучасні тенденції розвитку правової системи України обумовили необхідність звернення до фундаментальних цінностей духовної культури, які складають основу правового світогляду сучасних розвинutih країн світу та забезпечують стабільність політико-правового розвитку тих країн, які стали на шлях модернізації державних та суспільних інститутів.

Стан досліджень. Поняття «цінність» у теоретико-правовій літературі визначається з різних позицій. Цінність трактується як позитивна значимість дій, процесів, явищ для людини і суспільства. Цінність носить об'єктивний характер і не залежить від її відображення у свідомості людини. Вона є явищем, що становить благо для певного суспільства чи класу. Висловлюється думка, що визначення цінності вимагає введення у дефініцію такої обов'язкової ознаки, як суб'єктивне визнання предмета цінністю, його освоєння ціннісною свідомістю [2].

Видається, що найбільш правильною є позиція тих авторів, які вважають, що цінність - об'єктивна властивість фактів, подій, речей, відносин мати певну значущість для особи чи групи осіб. Об'єкт, наділений властивостями, які об'єктивно мають певне значення для суб'єкта, у разі необхідності виконає своє призначення незалежно від уявлень останнього про його існування. Прикладом, який свідчить про обґрунтованість такої позиції, може бути, скажімо, право громадян на захист їхніх інтересів за допомогою закону або відповідальність перед законом за неправомірні дії незалежно від знання закону. Так, сімейне законодавство передбачає гарантії забезпечення прав неповнолітніх. Правові норми стоятимуть на сторожі прав дітей і відповідно відіграватимуть позитивну суспільну роль, незважаючи на те, що неповнолітні не мають ні найменшого уявлення про існування таких правових приписів [2].

Серед найпоширеніших у сучасній філософії права цінностей можна назвати справедливість, рівність, свободу, людську гідність, практичну розумність, здоровий глузд і т.д. Ідеї свободи, рівності та справедливості є фундаментальними ідеями-принципами для права.

Категорія справедливості (соціальної справедливості) оцінює суспільну дійсність, яку слід зберегти або змінити з позиції належного. Вона фіксує в узагальненому вигляді принципи взаємовідносин особи та суспільства, класів, соціальних груп, ґрунтовно характеризує людську діяльність. Вона потребує відповідності між практичною діяльністю окремих індивідів і соціальних груп та їхнім становищем у суспільстві, між правами й обов'язками, працею та винагородою, заслугами людей і їх суспільним визнанням. Будь-яка невідповідність у цих співвідношеннях розглядається суспільством як несправедливість. Соціальна справедливість – це не лише правильний розподіл між людьми продуктів виробництва та різноманітних благ, але й однакова можливість користуватися соціальними та політичними правами [1, с.31].

Сьогодні у філософській літературі виділяють наступні властивості справедливості:

- справедливість не буває однозначною. Із зміною суспільних відносин вона міняє свій зміст;
- найважливіші риси справедливості рівність, пропорційність, безкорисливість, доброзичливість, об'єктивність, самокритичність розкриваються при оцінці тих або інших явищ дійсності;
- справедливість виявляється у формах суспільних відносин, де містяться вимоги відповідності між правами і обов'язками, діянням і подякою, працею і винагородою, злочином і покаранням, і так далі;
- справедливість як реальність існує лише в діях соціального суб'єкта. Без суб'єкта у суспільних явищах немає властивості справедливості, воно виявляється лише у відносинах «суб'єкт-суб'єкт» або «суб'єкт-суспільний інститут» [3, с. 169].

Отже, слово «справедливість» походить від слова «право» (правий, правда), а в латинській мові означає *iustitia* (справедливість) – від *jus* (право). Від своїх джерел, від Вед і Упанішад, від Гесіода і Гомера справедливість трактувалася як «сущий світоустрій», духовна основа історії. Помітимо, що в даному випадку справедливість тлумачилася як деяка матриця природних процесів і людських здійснень [3, с. 169].

В історії розвитку людської цивілізації поняття «справедливість» мало різне змістове навантаження - етичне, соціальне, політичне, юридичне, зокрема використовувалося для закріплення ідеологічного, морального, юридичного ставлення людини до дійсності та слугувало ідеологічним чинником для визначення соціально-політичних пріоритетів розвитку суспільства та держави. Поняття «справедливість» концептуально розроблялося у вченні мислителів минулого - Платона, Арістотеля, І. Канта, К. Маркса, у теоріях сучасних представників філософії права, політики та теорії держави і права. Багато уваги проблемі справедливості приділяв давньогрецький філософ Платон, особливо після несправедливого суду над його вчителем Сократом. У «Діалогах» він дає таке визначення: «Справедливість - умиротвореність душі в самій собі і впорядкованість частин душі як одна щодо іншої, так і в цілому; розподільча здатність, що виділяє кожному своє по достоїнству; властивість, завдяки якій той, хто нею володіє, перевагу надає тому, що здається йому справедливим; здатність підпорядковуватись в житті закону; рівність в співжитті; здатність коритися правильним законам». Платон один з перших розглядав поняття «справедливість» як визначальну категорію у концепції розбудови та функціонування ідеальної держави. У своїй головній праці «Держава», що має підзаголовок «На захист справедливості», Платон використовує поняття «справедливість» як синонім слів «...те, що краще в інтересах кращої держави...» [2].

Справедливість, за Платоном, безпосередньо пов'язана з державним устроєм, розбудовою держави, структурою суспільства та ін. (державна і суспільство для Античності в цілому - неподільні). Платонівська держава з її суспільною власністю має тристанову суспільну структуру - правителі-філософи - керують; стратеги-військові - охороняють; виробники-землеробці - виробляють, а раби залишаються рабами. Всіх їх об'єднує надстанова чеснота - справедливість, слідування якій забезпечує розбудову та функціонування держави. Ідеальною є така держава, яка дотримується справедливості, тобто такий порядок суспільства, коли кожний клас займається своєю справою [2].

Найбільш яскраво юридичний зміст категорії справедливості розкривається через право. Тісний зв'язок права зі справедливістю не заперечується ніким із сучасних філософів права, включаючи і правових позитивістів. У той же час, якщо теорії природного права трактують цей зв'язок досить широко, то правовий позитивізм визнає цей зв'язок лише в мінімальних розмірах, беручи до уваги факти, які не можна не визнати. В цьому відношенні позитивізм є «мінімальною теорією права» в той час, як теорія природного права - «максимальною теорією». З позицій сучасної філософії права справедливість входить у поняття права, а воно, за своїм визначенням, є справедливим [4].

У сучасній теорії права категорія «справедливість» визначається як принцип права, принцип юридичної відповідальності, соціально-політичний та моральний ідеал, оцінка відносин людських інтересів, розподіл прав і

обов'язків між членами суспільства, визначення меж їх свободи. Іншими словами, йдеться про визначальну роль природного права, що є абсолютним критерієм свободи, сумарності, відповідності, пропорції, міри діяння і віддаки тощо.

Справедливість становить зміст правових норм і є критерієм оцінки поведінки людей, і тому право втрачає свою суть, якщо воно не забезпечує справедливості. У той же час справедливість позбавлена реальної сили, якщо вона не забезпечена правом. Це означає, що суть феномену справедливості становлять як її моральне розуміння, гуманістична спрямованість, так і практичне її втілення безпосередньо в правову «тканину» [2].

Висновок. Отже, справедливість виступає внутрішнім змістом права, його внутрішнім наповненням. Саме вона є основою права і складовою правової аксіології, наділена гуманістичним потенціалом. Закон, який враховує моральні аспекти, є неправовим і викликає свавілля у державі, нівелювання правами людей. Тому існування права без справедливості є неможливим.

У демократичній правовій державі, яка забезпечує дотримання основних прав і свобод людини, індивід повинен самостійно орієнтуватися у своїм житті, своїх потребах і не використовувати без потреби державний примус як в ім'я добра, так і в ім'я зла, до тієї межі, поки він не порушить закон.

REFERENCES

1. Bandura, O. O. (2012). Justice and it's role in system of the values of law. Law and live. 3 (11), С. – 31 – 34.
2. Gusareva, O.C. (2011) The idea of justice in the law: the historical aspect. Taken from <http://dspace.nbuv.gov.ua>.
3. Danilanova, O.G. (2009) Philosophy of Law. Kharkiv: "Law".
4. Shishko, V.V. (2010). Justice as a legal value that ensures respect for fundamental human rights and freedoms. Taken from <http://vuzlib.com>.
5. Skakun, O.F. (2001) Theory of state and law. Kharkiv: "Consum"

Patlaichuk O.V., Tyshenko L.S

Justice as the basic composition of the rights law on the following of the human rights.

Annotation. The article analyzes the problem of justice as legal value and basic means of protection of fundamental human rights, emphasizes the importance of securing justice in norm of law.

Key words: fairness, value, norm of law, law.

Патлайчук О.В., Тищенко Л.С.

Справедливость как основная составляющая нормы права, по соблюдению основных прав человека

Аннотация. В статье анализируется проблема справедливости как юридической ценности и основных средств защиты основных прав человека, подчеркивается важность обеспечения справедливости в норме права.

Ключевые слова: справедливость, ценность, норма права, право.

УДК 341.9

LAW APPLICABLE TO AN INTERNATIONAL CONTRACT

Ломжець Юлія Вікторівна, кандидат політичних наук

Національний університет кораблебудування імені адмірала Макарова

Україна, Миколаїв

E-mail ylomzhets@gmail.com

Анотація: автор аналізує питання вибору права, яке застосовується до міжнародних комерційних контрактів. Зроблено висновок, що право, що підлягає застосуванню до них, визначається за згодою сторін контракту. За відсутності у контракті умови про право, що підлягає застосуванню, сторони можуть погодити вибір права згодом. Якщо й така домовленість не досягнута, компетентне право договору визначається на підставі колізійних норм.

Ключові слова: міжнародний контракт, застосоване право, юрисдикція, колізійна норма, автономія волі.